

# Den hjemvendte sønn (Lukas 15, 11-32) JLO, 2025 (T)/2018 (M)

F -/E Dm -/C B<sup>b</sup> -/C F

EN SØNN BA OM SIN ARV FOR Å REISE HJEMME - FRA

Cm/E<sup>b</sup> D7 B<sup>b</sup> G<sup>7</sup>/H C sus -C<sup>7</sup>

OG FAREN LOT HAM FÅ DEN, SÅ SØNNEN KUNNE DRA

B<sup>b</sup> C/B<sup>b</sup> F/A F B<sup>b</sup>M B<sup>b</sup>/C F

HAN LEVDE VILT OG ØDSLET OG MISTET ALT TIL SIST

Gm/E A Dm -/B<sup>b</sup> F/A B<sup>b</sup>/C F

HAN FIKK KUN USSILT ARBEID, ET LIV SÅ TUNGT OG TRIST

En sønn ba om sin arv for å reise hjemmefra.  
Og faren lot ham få den, så sønnen kunne dra.  
Han levde vilt og ødslet og mistet alt til sist.  
Han fikk kun usselt arbeid; et liv så tungt og trist...

Så kom han til seg selv og da tenkte han på dem  
som arbeidet for faren. Han ville reise hjem  
og si til far: Jeg er ikke verd å kalles sønn -  
jeg leiekar vil være! Slik planla han sin bønn.

Men faren tok imot ham med glede og med fest,  
med klær og ring på finger; ja som en hedersgjest!  
Hans bror ble sint på faren som lot alt dette skje:  
Jeg har jo aldri sviktet, men ikke fått et kje!

Alt mitt er ditt, sa faren, med milde, varme ord;  
men den som kom tilbake, det er din egen bror.  
Han ødslet vekk sin arv, det ble usselhet og nød,  
nå har vi ham i live – jeg regnet ham som død...

Det kan bli mørke flekker i livets maleri.  
Vår synd får vi bekjenne i kirkens liturgi.  
Gud åpner sine armer; vi vender oss til Ham  
som tilgir når vi svikter – tar all vår skyld og skam!